ITP100

Glava 1 – računarske mreže, protokoli, Internet

Računarska mreža – osnovni koncepti

bilo kakav oblik komunikacije dva ili više uređaja,

nezaobilazan dio bilo kakvog modernog sistema,

prenos informacija između dva učesnika,

· učesnici mogu biti računarski sistemi ili "obični" korisnici,

 tehnički aspekti komunikacije su najčešće nevidljivi običnom korisniku

Računarska mreža – osnovni koncepti

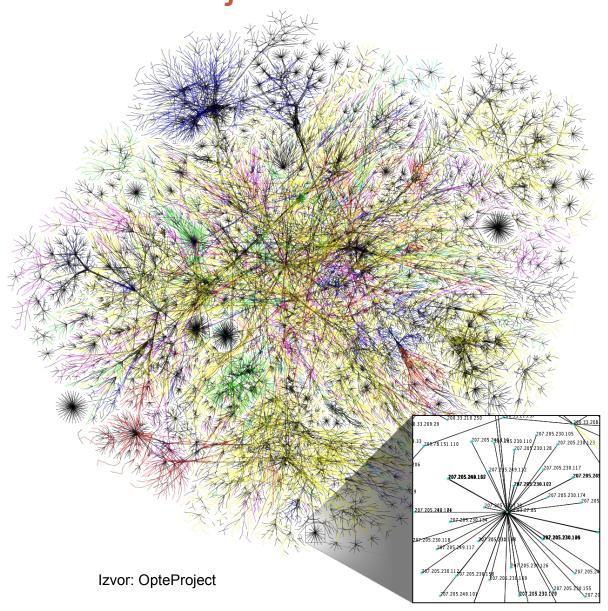
- neke od primjena:
 - e-learning (Moodle, Coursera, SkillShare,...),
 - udaljeni pristup zaštićenim resursima (remote access/VPN),
 - komunikacija između korisnika (*instant messaging, FB, TW,...*),
 - audio/video sadržaji (YouTube, Soundcloud, Spotify, Netflix,...),
 - kupovina (Amazon, eBay, AliExpress,...),
 - igre i zabava (Steam, GoG, Battle.Net, PSN,...),
 - IP telefonija,
 - navigacija,
 - forumi,
 - pregled vijesti,

- ..

Internet

- globalna veza korisnika na mreži,
- prvobitno razvijena kroz projekat Ministarstva odbrane SAD-a (ARPANET) (1969-1989.),
- u početku samo za unverzitete i vladine institucije,
- nekomercijalna,
- danas predstavlja visoko distribuiranu arhitekturu koja funkcioniše preko zajedničkih protokola (pravila),
- više ne postoji "glavni" dio ("kičma", backbone) mreže,
- veliki provajderi razmjenjuju saobraćaj preko tzv. tačaka za razmjenu (*Internet Exchange Points*), dok manji provajderi pristup dobijaju preko većih

Internet - vizuelizacija

Računarska mreža

- osnovne komponente svake računarske mreže:
 - poruke informacije koje se prenose,
 - protokol(i),
 - uređaji na mreži koji međusobno razmjenjuju poruke,

- medijum način spajanja uređaja.
- u idealnom slučaju, ništa osim prve stavke nije vidljivo korisnicima

- skup pravila koji upravlja komunikacijom,
- analogija sa prirodnim jezikom,
- različiti korisnici moraju govoriti istim jezikom da bi mogli komunicirati,
- u mrežnoj komunikaciji su protokoli mnogo striktnije definisani nego u prirodnim jezicima,
- neki od zadataka mrežnih protokola:
 - identifikacija pošiljaoca i primalaca (način adresiranja),
 - gramatika dozvoljeni formati poruka,
 - mehanizmi zaštite i potvrde prijema,
 - brzina prenosa,
 - itd.

- ne ispunjavaju svi protokoli prethodne zahtjeve na isti način,
- neki oblici komunikacije traže manje kašnjenje u prenosu,
- u nekim slučajevima se identitet učesnika mora potvrditi prije početka komunikacije,
- potvrda primljenog sadržaja je u nekim slučajevima obavezna (kako bi se garantovalo da je sav sadržaj prenesen), a u nekim nema smisla,
- veze između učesnika mogu biti direktne (jedan prema jedan) ili posredne (jedan prema više)

- u opštem slučaju, komunikacija je uspješna ako je primalac razumio poslati sadržaj,
- neki od faktora koji utiču na uspjeh komunikacije:
 - kvalitet komunikacionog kanala,
 - koliko često poruka mijenja oblik (formu),
 - koliko često se poruka mora preusmjeriti ili preadresirati,
 - ukupan broj poruka koje se šalju istovremeno kroz isti kanal,
 - alocirano vrijeme za prenos poruke,
 - način određivanja putanje kroz mrežu,
 - veličina poruke (rastavljanje i sastavljanje),
 - važnost poruke (QoS)

- osnovne uloge protokola:
 - definiše strukturu poruke,

- omogućava prenos informacija od jedne do druge tačke (uključujući informacije o putanjama kroz mrežu),
- definiše poruke o greškama i druge kontrolne poruke,
- uspostavlja i raskida komunikaciju (tzv. sesiju) između učesnika

Računarska mreža - medijum

- bilo kakva veza između učesnika u komunikaciji,
- neki od najčešćih primjera:
 - bakarni kablovi (STP, UTP, koaksijalni, itd),
 - optički kablovi,
 - vazduh.

- različiti oblici prenosa signala uslovljavaju brzinu, kvalitet i sigurnost komunikacije,
- različiti medijumi koriste različite načine kodovanja, dekodovanja, detekcije greške

Računarska mreža – konvergencija

• starije implementacije komunikacionih mreža su koristile zaseban medijum (npr. kablovska TV, klasična telefonija),

• jednostavnije održavanje, veća sigurnost, jednostavnija implementacija kvaliteta usluga zbog namjenskog kanala,

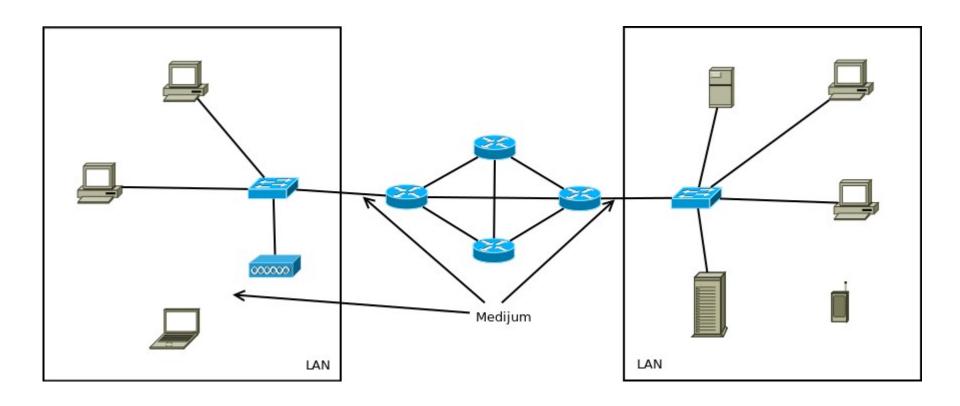
 novije implementacije koriste konvergirane mreže (isti medijum se koristi za sav saobraćaj),

• jeftinija implementacija, teže održati kvalitet servisa, teže održavati sigurnost mreže

Računarska mreža – način prenosa

- proces prenosa je na najvišem nivou apstrakcije isti, bez obzira na broj protokola i količinu saobraćaja,
- najbitniji koncepti za prenos saobraćaja:
 - segmentacija podjela saobraćaja na male blokove,
 - multipleksiranje naizmjenično slanje blokova koji pripadaju različitim tokovima,
- učesnici u komunikaciji:
 - klijent,
 - server,
 - uređaji u prenosu (intermediary),
- uloge klijenta i servera nisu uvijek striktno definisane

Računarska mreža – učesnici

Računarska mreža – slojevita organizacija

- slojevita organizacija omogućava jednostavniju implementaciju računarskih mreža,
- sve funkcije su razdvojene u slojeve, pri čemu su pojedini učesnici odgovorni samo za jedan dio prenosa,
- ovo omogućava implementaciju uređaja specifične funkcije koji ne moraju razumjeti jezik (protokol) kojim govore pošiljalac i primalac,
- analogno poštanskom saobraćaju,
- npr. bežični ruter ne mora razumjeti sadržaj web stranice koji prenosi

Računarska mreža – slojevita organizacija

slojevi čine logičku organizaciju komunikacionog kanala,

svaki sloj pruža neke funkcionalnosti slojevima ispod i iznad,

 promjena (unapređenje) funkcionalnosti je jednostavna, dok god je komunikacija sa susjednim slojevima ista,

jasna separacija zaduženja

Računarska mreža – OSI

• Open Systems Interconnection,

najpoznatiji referentni model slojeva na mreži,

dovoljno apstraktan da može predstaviti bilo koju mrežu,

 7 slojeva koji predstavljaju 7 kategorija funkcionalnosti koje mreža mora ispuniti,

 svaki sloj opisuje (samo) usluge koje moraju biti dostupne, odnosno način interakcije sa prethodnim/sljedećim slojem

Računarska mreža – OSI

Aplikativni sloj Prezentacioni sloj Sesijski sloj Transportni sloj Mrežni sloj Sloj veze podataka (*Data Link Layer*) Fizički sloj

OSI – fizički sloj

- bavi se primarno karakteristikama fizičkog prenosa signala,
- generisanje signala na osnovu binarnih vrijednosti,
- generisanje binarnih vrijednosti na osnovu signala,
- signalizacija, sinhronizacija,
- različiti mehanizmi prenosa, kodovanja, detekcije greške u zavisnosti od medijuma:
 - električni impuls,
 - svjetlosni impuls,
 - radio talasi itd.

OSI – sloj veze podataka

• grupisanje rekonstruisanih bita u logičke cjeline (tzv. okvire (frames)),

definiše fizičke adrese uređaja na mreži,

 protokoli koji su više okrenuti fizičkim karakteristikama mreže, nego logičkim/aplikativnim,

Ethernet

OSI – mrežni sloj

definiše logičke adrese uređaja,

identifikuje uređaje (hostove) na mreži,

• usmjeravanje saobraćaja preko mreže (tzv. rutiranje),

 grupisanje učesnika u komunikaciji na logičke grupe (mreže),

najčešće korišten protokol je Internet Protocol (IP)

OSI – transportni sloj

definiše logičke adrese servisa na jednom hostu (tzv. portove),

 obezbjeđuje pouzdan prenos i slaganje segmentiranih dijelova ako su na prijemnu stranu stigli pogrešnim redoslijedom,

 najčešće korišten protokoli su Transmission Control Protocol (TCP) i User Datagram Protocol (UDP)

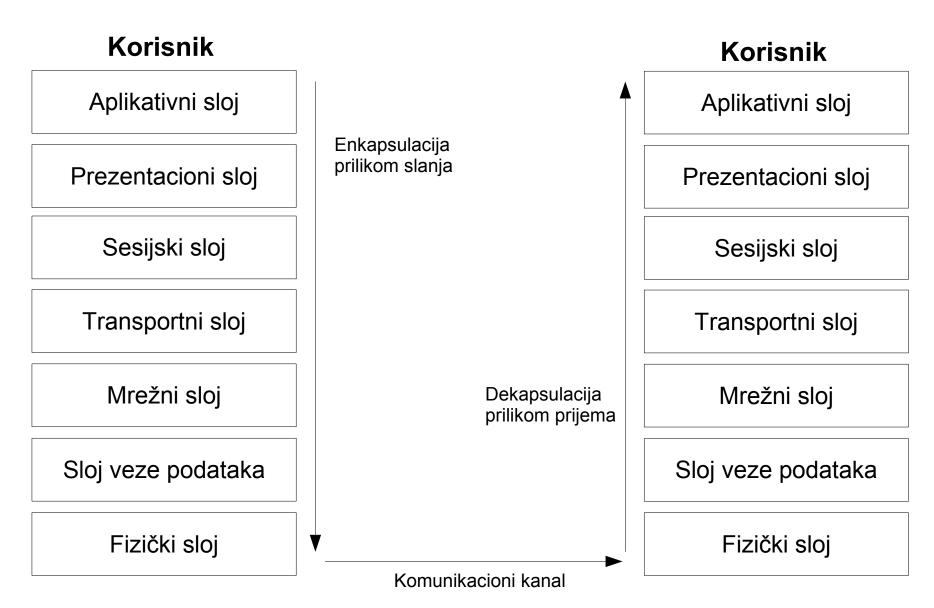
OSI – sesijski, prezentacioni i aplikativni sloj

- kontrolišu način na koji neka aplikacija (servis) komunicira sa mrežom,
- sesijski sloj logički odvaja različite tokove komunikacije (razgovore) unutar iste aplikacije (npr. tabovi u web čitaču),
- prezentacioni sloj prikazuje podatke dobijene sa nižih slojeva na način koji definiše aplikacija,
- aplikativni sloj komunicira sa krajnjim korisnikom,
- ogroman broj različitih protokola, od kojih su najpoznatiji:
 - DNS,
 - HTTP.
 - NTP.
 - DHCP,
 - POP3,
 - SMTP,
 - IMAP,
 - SIP, itd.

Enkapsulacija

- svaki protokol, bez obzira na sloj, nosi informacije koje su mu neophodne za funkcionisanje,
- učesnici u komunikaciji razumiju samo podatke sa svoj sloja (npr. web čitač razumije samo web saobraćaj),
- kako bi neki učesnik mogao koristiti samo ono za šta je zadužen, informacije na prethodnom sloju se enkapsuliraju u sadržaj sljedećeg sloja,
- učesnik koji funkcioniše na, recimo, trećem sloju, pročita informacije koje se njega tiču, a ostatak proslijedi sljedećem sloju

Enkapsulacija i dekapsulacija - prenos

Enkapsulacija

- jedinica prenosa informacija (cjelina) se opštim imenom naziva PDU – Protocol Data Unit,
- na različitim slojevima se konkretni PDU-ovi različito zovu,
- svaki PDU se sastoji od zaglavlja (header) i korisnog sadržaja (payload),
- korisni sadržaj je PDU sljedećeg (višeg) sloja za slojeve ispod aplikativnog,
- za aplikativni sloj su to informacije koje šalje korisnik,
- u zaglavlju se obavezno nalaze adresne informacije, ostatak zavisi od protokola

TCP/IP model

- modifikacija OSI modela,
- dolazi kao rezultat praktične upotrebe mreže,
- ime duguje najčešće korištenim protokolima,
- funkcionalnosti iz tri najviša sloja OSI modela su uvijek u domenu iste aplikacije (koja prihvata podatke, prikazuje ih i održava različite sesije), pa se oni u novom modelu grupišu u zajednički aplikativni sloj,
- funkcionalnosti iz dva najniža sloja su u domenu istog hardvera (najčešće mrežne kartice), pa se grupišu u zajednički sloj mrežnog pristupa,
- u praksi je model mreže jednostavnije posmatrati kroz
 TCP/IP model

Odnos OSI i TCP/IP modela

OSI model		TCP/IP model
Aplikativni sloj		Aplikativni sloj
Prezentacioni sloj		
Sesijski sloj		
Transportni sloj		Transportni sloj
Mrežni sloj		Mrežni sloj (<i>Internet Layer</i>)
Sloj veze podataka		Sloj mrežnog pristupa (<i>Network Access Layer</i>)
Fizički sloj		

Aplikativni sloj

- osnovna jedinica (PDU) je poruka,
- vrlo često su korisni sadržaj i zaglavlje poruke u čitljivoj tekstualnoj formi,
- adresne informacije su nešto specifično za tu aplikaciju, tj. servis: e-mail adresa, korisničko ime, *Twitter handle,...*
- najbliži korisniku,
- sve funkcionalnosti određuje aplikacija,
- poruke mogu imati dodatne mehanizme kontrole ispravnosti, ali se neki od njih prepuštaju nižim slojevima

Aplikativni sloj – najvažniji protokoli

- DNS (Domain Name System)
 - određivanje numeričke adrese koja se nalazi iza nekog simboličkog imena,
 - www.google.com => 216.58.207.68
- DHCP (Dynamic Host Configuration Protocol)
 - omogućava automatsku konfiguraciju (dodjelu adrese i drugih potrebnih informacija) uređaja koji se pojave na mreži,
- HTTP (HyperText Transfer Protocol)
 - komunikacija između klijenata (čitača) i servera na webu

Aplikativni sloj – najvažniji protokoli

- NTP (Network Time Protocol)
 - omogućava sinhronizaciju vremena na uređajima u mreži,
- SMTP (Simple Mail Transfer Protocol)
 - omogućava slanje elektronske pošte,
- POP3, IMAP (Post Office Protocol 3, Internet Message Access Protocol),
 - omogućavaju prijem elektronske pošte,
- FTP (File Transfer Protocol)
 - jednostavan prenos datoteka preko mreže